

ע"פ 20875/06/14 - ניסים יוגב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 20875-06-14

28 ספטמבר 2014

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת קלרה רג'יניאנו כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

ניסים יוגב	המערער
מדינת ישראל	נגד המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד רומח שביט

ב"כ המשיבה עו"ד לורי צרפתי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בתיק פלילי 28665-02-12 (בית משפט השלום בפתח תקווה) ב-162 עבירות בכך שהשתמש במרמה או תחבולה או שהרשה לאחר להשתמש בהם או שעשה מעשה אחר כדי להתחמק מתשלום מס לגבי 162 חשבוניות בסכום של ₪ 3,866,196 אשר סכום המע"מ הנובע מהם הוא ₪ 541,384.

המערער נידון ל-14 חודשי מאסר בפועל, ל-10 חודשי מאסר על תנאי ו-5 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ולתשלום קנס בסך 30,000 ₪.

2. הערעור מכון כלפי הרשעת המערער בעבירות המייחסות לו כוונה להשתמט מתשלום מע"מ וכלפי עונשי המאסר בפועל והקנס שהוטלו עליו.

3. ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפניו כי שגה בית משפט קמא כאשר לא קיבל את טענת המערער, שהועלתה לראשונה בדבריו לענין העונש, כי אותו "אברהם נפתלי" אשר לטענת המערער מסר לו את החשבוניות, הוא העד אשר סיטון שהעיד בפני בית משפט קמא.

כמו כן טוען ב"כ המערער כי שגה בית משפט קמא כאשר קבע שהמערער עשה שימוש בחשבוניות במטרה להתחמק מתשלום מס, וזאת בהתחשב בכך כי את סכום המע"מ שכלול באותן חשבוניות העביר המערער לסיטון על מנת שיעביר אותו לשלטונות מע"מ.

4. ב"כ המשיבה טוענת כי אין מקום לאפשר למערער לטעון טענות כלפי קביעות מהימנות שייחס בית משפט קמא לעדי התביעה, לרבות לסיטון, וכלפי חוסר האמון שנתן בית משפט קמא בדברי המערער.

לטענתה, בית משפט קמא קבע בצדק כי המערער לא התכוון להעביר את כספי המע"מ לשלטונות מע"מ שכן הוא לא ניסה לפתוח תיק במע"מ, השתמש ב-5 פורמטים שונים ככסוי חשבוני, לא דיווח על עסקאותיו למע"מ והמשיך להוציא חשבוניות גם לאחר חיפוש שהתבצע בביתו ושבנו נמצאו פנקסי חשבוניות.

לטענת ב"כ המשיבה, לא היה היגיון כלכלי בגרסת המערער בכל הקשור להעברת כספי המע"מ שכן אין סיבה לנותן החשבוניות להגדיל את מחזורו ולדווח לרשויות על ההכנסות בגין כאשר הוא צפוי לחיוב בתשלום מס הכנסה.

ב"כ המשיבה טוענת כי גם אם הכספים הועברו לנותן החשבוניות, אין בכך כדי לשלול את כוונתו של המערער להתחמק מתשלום מע"מ שכן הוא לא היה רשאי להניח שנותן החשבוניות יעביר את כספי המע"מ לרשויות מע"מ.

ב"כ המשיבה טוענת כי התנהלותו הכוללת של המערער בכל הקשור לחשבוניות נושא כתב האישום מלמדת על כוונתו להשתמט מתשלום מע"מ בגין.

5. עיון בהכרעת הדין של בית משפט קמא מעלה כי הוא לא נתן אמון בגרסתו של המערער, כפי שהובאה בפניו, מנימוקים מוצדקים שאין ערכאת ערעור מתערבת בהם.

אין תימה שבית משפט קמא לא התייחס לטענת המערער לפיה סיטון הוא זה שנתן לו את החשבוניות נושא כתב האישום ושקיבל ממנו את סכום המע"מ על מנת להעבירו לרשויות מע"מ, שכן טענה זו לא עלתה באף אחת מ-7 הודעות שמסר המערער בחקירתו אצל שלטונות מע"מ, כמו גם בשיחה שקיים עם החוקר נושא המזכר

ת/8.

כך גם לא העיד המערער במהלך שמיעת הראיות כי סיטון הוא זה שנתן לו את החשבוניות וקיבל ממנו את סכום המע"מ ואף לא העלה טענה זו בפני סיטון או בפני מי מעדי התביעה שהעידו בבית משפט קמא.

6. לא למותר לציין כי גם אם סיטון הוא "אברהם נפתלי", אשר נתן לו את החשבוניות נושא כתב האישום, הרי בית משפט קמא לא קיבל את גרסתו של המערער לפיה הוא העביר את כספי המע"מ לנותן החשבוניות וזאת מנימוקים מוצדקים שערכאת ערעור לא מתערבת בהם.

7. לאור כל האמור לעיל, הרשעת המערער נושא הערעור היא הרשעה מבוססת על הראיות שהיו בפני בית משפט קמא ואיננו מוצאים לנכון להתערב בה, וזאת מאחר והטענות שהועלו על ידי ב"כ המערער בהודעת הערעור ובטיעוניו בפנינו הן טענות המבוססות על השערות, שנראות לב"כ המערער סבירות, אך לא על עובדות כפי שהוכחו בראיות שהיו בפני בית משפט קמא.

8. אנו דוחים את הערעור כלפי הרשעת המערער.

9. ב"כ המערער טוען באשר לעונש כי שגה בית משפט קמא כאשר קבע את מתחם הענישה ההולם ממעשי המערער בין שנה לשנתיים, שכן פסקי הדין עליהם הסתמך בית משפט קמא, כפי שפורטו בעמודים 5-6 לגזר הדין, עניינם בחשבוניות פיקטיביות ואילו במקרה נושא גזר הדין מדובר היה ב"חשבוניות זרות", שכן לא הייתה מחלוקת שהעבודות נושא החשבוניות בוצעו ורק זהותו של בעל החשבוניות נותרה עלומה.

ב"כ המערער טוען כי עונשי המאסר הממושכים ראויים כאשר מדובר בחשבוניות פיקטיביות ובאשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הוא טוען כי לכל היותר ניתן היה לייחס למערער ניסיון לחמוק מתשלום חובותיו לנושיו שכן הוא לא דיווח לשלטונות מע"מ על עיסוקיו בשל היותו חייב מוגבל.

לטענתו, המערער לא קיבל לידיו כספי ציבור במרמה אלא נמנע מלשלם את כספי המע"מ לשלטונות מע"מ וחלקו היחסי בביצוע העבירות, לעומת חלקו של בעל החשבוניות, היה שולי שכן לא הייתה לו אפשרות לבצע את העבירות בלעדי בעל החשבוניות.

10. באשר לקביעת מקומו של המערער במתחם הענישה - טוען ב"כ המערער שמדובר באדם בן 60, איש משפחה מסור ונאמן, שלא ריצה מאסר מימיו, נטל אחריות על מעשיו (למעט הכוונה להשתמש מתשלום מע"מ), כבר בחקירותיו בשלטונות מע"מ ובעדותו בבית המשפט.

ב"כ המערער לא מתעלם מכך שהמערער לא הסיר את המחדלים אך טען כי מדובר במי שהוכרז כפושט רגל וכחייב מוגבל באמצעים שאין לו יכולת כלכלית להסיר את מחדליו.

כן טוען ב"כ המערער שבית משפט קמא התעלם מחלופי 4 שנים מאז ביצוע העבירות ועד הגשת כתב האישום וחלופי 6 שנים עד לגזירת עונשו של המערער.

11. ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונשי המאסר והקנס שהוטלו על המערער וטוענת, על סמך פסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 1866/14 זקן נ' **מדינת ישראל**, ניתן ביום 13.3.14 מפי כב' השופט שוהם לפיו אין בסיס להקל בעונשו של מי שהשתמש בחשבוניות זרות, להבדיל מחשבוניות פיקטיביות, רק משום שהתחמקות זו מתשלום מס נעשתה באמצעות שימוש בחשבוניות זרות ולא בחשבוניות פיקטיביות.

12. ב"כ המערער הציג בפנינו את פסק דינו של בית המשפט המחוזי בת"א בעפ"ג 47301-01-14 **רשות המיסים נ' פ.מ.מ בע"מ ואחרים**, לפיו לעניין העונש, יש מקום לאבחנה בין חשבוניות פיקטיביות שאין מאחוריהן כל עסקה לחשבוניות שמייצגות עסקה וכוללות גם רכיב מע"מ אלא שהצדדים אינם צדדים אמיתיים לעסקה.

עם זאת, במקרה של פסק הדין הנ"ל היה המערער קונה הסחורה שקיבל סחורה ושילם את רכיב המע"מ, שלא כמו המערער שבפנינו, אשר על פי ממצאי הכרעת הדין שאותם אמצנו, הותיר את סכומי המע"מ בכיסו.

מכאן עולה כי גם אם כטענת ב"כ המערער יש להבחין בין חשבוניות פיקטיביות לחשבוניות זרות, הרי שבמקרה שבפנינו אין באבחנה זו כדי להועיל למערער בכל הקשור לגזירת עונשו.

13. המקרה נושא הערעור שבפנינו גם אינו דומה למקרה נושא רע"פ 1866/14 זקן נ' מדינת ישראל שכן באותו מקרה אמנם סכומי החשבוניות עלו בהרבה על סכומי החשבוניות נושא גזר הדין שבפנינו, אך אותו מערער, שנידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, הסיר את המחדלים, שלא כמו המערער שבפנינו.

14. עיון בגזר הדין נושא הערעור מעלה כי בית משפט קמא התחשב, ובצדק, לחומרת העונש בתכנון שקדם לביצוע המעשים הרבים שנעשו על ידי המערער במשך מספר שנים, ובכך שהמערער לא הסיר את המחדלים. עם זאת, לא התעלם בית משפט קמא מעברו הכמעט נקי של המערער, מהתנהגותו החיובית בכל הקשור לשירות בצה"ל, בחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות, במצבו הכלכלי ובמצבו הרפואי כפי שהוכחו בפניו.

15. לאור כל האמור לעיל, גזר דינו של בית משפט קמא אינו סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת, גם כאשר מדובר בחשבוניות זרות, ומתחשב בכל הנסיבות לחומרה ולקולא, כפי שנטענו בפניו ובפנינו על ידי ב"כ המערער.

16. אנו דוחים את הערעור על שני חלקיו.

המערער יתייב למאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 23.11.14 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן והודע היום ד' תשרי תשע"ה, 28/09/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט

קלרה רג'יניאנו,
שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד